

Liknelser över månen

- en silverpenny (Brecht).
- En avbiten nagel, en snedtrampad klack (S Göthe).
- En sågklinga. "Månens klinga klyver bergen".
- En ost, en diamant, en röd rubin.
- En apelsin, ett äpple.
- en gubbe (gubben i månen, Beppe Wolgers).
- En skära (utan hammare), luman.
- En tvättsvamp, smörklicken i den svarta gjutjärnshimlen.
- Guds ena bröstvärta, Drottning ibland tusen tärnor.
- Ur utan visare, Hundskallsobjektet.
- Flinten där ovan.

Månen kan vara en ost. Osten kan vara gul som en sol. Solen kan vara en stege. Stegen kan vara ett raster. Ett raster kan vara verklighetsglasögon osv osv.

Och det är klart, som poet kan man i längden bli rätt förvirrad. Till slut kanske man inte längre vet vad som är vad eftersom allting kan vara vad som helst.

Mästerverket i denna genre är Torkel Rasmussons Kossan och Lampan:

Kossan och Lampan

Kossan på ängen och Lampan på mitt skrivbord
liknar i någon mån varandra.

Kossan äter gräs på ängen
och lampan belyser mitt skrivbord